

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 125. Carolus a Mediolanensi Governatore vexatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

§. CXXV.

Sæcul. XVI.

A. C. 1573.

*Carolus a Mediolanensi Governatore
vexatus.*

Cum Sanctus hic Archipræsul tam pie *Giuffano l.*
sui muneris partes exleret, in ejus *3. c. 1.*

Diæcesi circa Jurisdictionem Ecclesia-
sticam novi suscitabantur tumultus;
quippe cum Albuquerque Dux Medio-
lanensis Governator fatis functus fuis-
set, Alvaresius Arcis Præfectus, qui in-
terea subrogatus fuerat, suum ingres-
sum festiva diversarum bestiarum vena-
tione augustiorem reddere studebat, at-
que ad id aream, quæ ante Ecclesiam
erat, seligebat: verum pius Cardina-
lis hoc spectaculum ibidem exhiberi sub
anathematis pæna interdixit: equidem
paruit primo Governator, hancque fe-
stivitatem e regione arcis institui jussit,
ejus tamen animo ob injuriam, quam
sibi exinde ab Archiepiscopo illatam fal-
so existimabat, tam alta infederat indi-
gnatio, ut eidem molestias illaturus, quos-
dam Nobiles sollicitare niteretur, quate-
nus in diebus ab Ecclesia pietati fidelium
sacratis choreas agerent, & ludicra spe-
ctacula exhiberi juberent: verum fru-
stranea erant ejus molimina, quippe in
Archiepiscopum vehementer ira com-
motus infelicem exhallabat animam.

Huic

Sæcul. XVI. Huic Requesenes supremus Castellæ Commendator Vir ad Ducatus regimen apprime idoneus successerat, quem Cardinalis sub Pii V. Pontificatu Romæ jamjam sibi cognitum habebat; cum autem hic idem postea Hispaniæ Regis Orator renunciatus esset, Borromæus inde spem conceperat, fore, nullam sibi contentionem circa Jurisdictionem Ecclesiasticam ab eo suscitatum iri: attamen pium Præsulem sua spes fefellit; novus enim Gubernator perverforum consiliis seductus ad tam atroces prolabebatur violentias, ut eas tolerare Sanctus Cardinalis nefas fore crederet, quippe Gubernator Mediolanensi cuidam Nobili, cum in re mere profana quoddam diploma Apostolicum a se obtentum in usum deducere vellet, eo uti absque regionum Judicum venia inhibuit: Pontifex tamen indignam hanc agendi rationem edoctus Gubernatori denuntiari jussit, quod censuris sit irretitus, hinc eum hortatus est, ut Ecclesiastico hoc vinculo solvi peteret, quam quoque veniam per Joannem Paulum ab Ecclesia Cardinalem, qui tum Mediolani agebat, recepit: Sancto enim Carolo tum absente, suamque Diæcesin lustrante hæc gesta fuere: attamen levis hic turbo veluti præfagium erat longe sævioris tempestatis, ex qua mala admodum

dum funesta sequebantur: etenim duo
præterfluebant anni, ex quo Catholici
Regis Ministri, qui eundem suum Prin-
cipem falsis suis relationibus decepe-
rant, mandata Ecclesiasticæ jurisdictioni
admodum noxia impetrabant, cum
vero hæc literæ non nisi dolosis ar-
tibus fuissent extortæ, Ministri eas pro-
ducere minime audebant: non deerant
tamen nonnulli factiosi homines, qui
rem edocti Governatorem de hisce lite-
ris certiolem redderent, eumque adeo
dextre sibi conciliarent, ut illum eo in-
ducerent, quatenus mandati literas ab-
sente Archiepiscopo illius Vicario Ge-
nerali intimaret. Borromæus mox re
comperta Mediolanum revertitur, ac
Joannem de Ecclesia Cardinalem rogat,
ut sua auctoritate Governatorem ami-
cum suum eo inclinare satageret, ne
hisce literis uti, aut ullo modo jurisdic-
tionis Ecclesiasticæ usum interturbare
vellet. Verum frustraneæ erant hujus
Cardinalis æque, ac Sancti Caroli pre-
ces, quamvis hic summa uteretur man-
suetudine: cum ergo Sanctus Archipræ-
sul rationum momenta incassum opponi
cerneret, Ecclesiasticæ pænæ minas
adjecit, ut saltem pertinaci metum in-
cateret, quin tamen hasce censuras in
Virum alias in profana dignitate con-
stitutum vibrare intenderet: nihilomi-
nus

Sæcul. XVI.
A.C. 1573.

Sæcul. XVI
 A.C. 1573.

nus indocile Gubernatoris genium Sanctum Archiepiscopum eo compulit, ut suam causam consuetis iustitiæ mediis prosequeretur: quapropter per suum Vicarium Generalem primum, ut vocant, monitorium eidem tradi iussit, quod tamen mox in frustra discerpebatur, quinimo secundæ etiam monitionis literæ eadem indignitate excipiebantur: insuper Gubernator suam agendi rationem edito diplomate latina, atque Itala lingua concepto vindicare, ac Cardinalis actionem tanquam violentam, nulloque pacto ferendam traducere præsumebat: unde Sanctus Archiepiscopus extrema adhibere media compellebatur: igitur Viris non minus doctis, quam probis sæpius in consilium vocatis, petitoque summi Pontificis consensu declarat, quod Gubernator æque, ac Cancellarius, & nonnulli Senatores anathematis pœnam incurrissent, juxta summorum Pontificum diplomata contra jurisdictionis Ecclesiasticæ Usurpatores edita: insuper præcepit, ut hæc sententia promulgaretur, atque in diversis publicis locis affligeretur: ipse vero mox totam rei gestæ seriem ad Papam perscripsit: verum propterea Gubernator adeo non majorem exhibebat submissionem, ut etiam hanc pœnam veluti nullam, atque injustam traduce-

ret,

Sæcul. XVI.
A.C. 1573.

ret, scriptumque fat prolixum ederet, in quo suam iniquitatem, confictis obtentibus, cum firmæ deessent rationes, honestare moliebatur, totamque culpam, ac censuram in Cardinalem retorquebat, eoquod illius agendi ratio, ut mentiebatur ipse, temeraria, ac tranquillitati publicæ noxia esset: præterea hi, qui Governatorem ad hanc nequitiam induxerant, nullum non movebant lapidem, ut illum magis adhuc irritarent adversus Archiepiscopum, qui tamen suam causam nonnisi precibus, ac lacrimis pro Governatoris salute ubertim profusus defendere, hancque litem componere satagebat.

Ast Governator vindictæ stimulis agitatus inhibuit, nequis ad quemcunque pietatis conventum a Sancto Præfule Mediolani stabilitum accederet, nisi suo nomine quidam ex Magistratu interesset, eo fine, ut non ibidem, prout obtendebat ipse, quicquam Regis Catholici obsequio adversum ageretur: præterea mandavit, ne pœnitentes instructo supplicantium ordine cooperta facie incederent: denique, cum Cardinalis Aronensem arcem possideret, Governator Anguisciolæ Comiti, qui Comensi urbi præerat, negotium dedit, ut admotis suis copiis hanc arcem occuparet. Hujus violentiæ causam idem Governator.

ber-

Sæcul. XVI

A.C. 1573.

~~WOLFFENBUTTEL~~

bernator obtendebat, quod præfatam arcem in Ducatus Mediolanensis finibus sitam, nequaquam illorum, quorum fidelitatem sibi suspectam haberet, potestati relinquere posset. Percepto Gubernatoris mandato Julius Beolcus, qui nomine Cardinalis hanc arcem tuebatur, mox eundem de re gesta edocet, hic vero mansuetudine plenus Julio præcepit, ut arcem Gubernatori eam petenti traderet: sub idem quoque tempus Comitem Borromæum Patrum suum rogabat, ut Gubernatorem accedens eidem exponeret, quod non modo Aronensem arcem, sed etiam cetera omnia, quæ a suæ familiæ Viris polliderentur, Regis Catholici arbitrio relinquere, eaque omnia eidem tradere paratus esset, ut ipsius fidelitas, ac immotum Regiæ Majestati obsequendi studium omnibus manifestum fieret.

§. CXXVI.

Poloniæ Regis adventus in regnum suum.

*Thu. l. 57.
Spond. hoc
ann. n. 1.*

Interea neo - electus Poloniæ Rex die decima octava Februarii Anno reparatæ Salutis millesimo quingentesimo septuagesimo quarto ad regnum suum pervenit, ubi Senatus, cunctique Nobiles sollemni comitatu illum excipiebant, & postea idem Rex equo splendide intrato vectus